

DRuius ille apud Germanorū Celtas, uir erat magnæ authoritatis, qui artis Magicę peritissimus, futura hominibus prædicebat, atq; varias superstitiones proponebat. Vnde is Gentilitiam religionē in ordinē redegit, atq; Druidarū collegium religionis ergò instituit, à quo etiā Druydes apud Gallos & Germanos dicti fuere. Erant homines superstitiosi, qui heremitico more in syluis & nemoribus habitabāt, atq; sacris rebus operā dabant. Naturæ etiā uirtutes sibi notas arbitrabantur. Vnde idem fuere quod apud Persas Magi, Assyrios Chaldaei, Hebræos Scribæ, Aegyptios Prophetæ, Græcos Philosophi Latinos sapiētes, & Indos Gymno-

tophista olim erant. Veltitus eorū erat ualdē pretiosus, atq; ornatus insignis. Nam collo torques, manibus annuli, lacertis armillæ addebantur. Vestes erāt tinctę, & auro pictę. Calceamentū erat Philosophicū, & figura Mathematica. Illi partim augurijs, partim coniecturis futura prædicebant, & pericula auertebant. Quoties enim Alemanni & Galli metu erant perculsi, statim Deos placandos studebant. Tunc illicò Druidarū pmissis principes cōfidebant (unde etiā Trauuen desumptū) atq; uotis cōceptis, aras humanis hostijs funestabāt. Nam illi putabant Deos humano sanguine placari posse. fortassis decepti q; à posteritate Nohe suis maiorib. lōga tēporis successione audiuiſſent, olim uēturū semē mulieris, qđ in ara crucis placaturū esset Dei irā. Propterea cū prælia instarēt in auspicia felicitis pugne humanas ostias imolabant, aliquādo etiā cōiuges & liberos suos trucidabāt, sperātes deorū minas suorū cedere & parricidio expiari posse. Hominem uerò diuinationi destinatum à tergo feriebant, atq; ex ipsius patientia uaticinium sumebant. Præter religionem, Druides etiam leges ciuiles & mores hominū inspiciēbāt, atq; in omnibus publicis & priuatis controuersijs præmia & pœnas constituebant,